

vist under alle Omstændigheder lønne sig for Dig, og jeg vil indstændig fraraade Dig at sælge. Svaret har lydt ikke alene fra den Bedkommende, men fra flere, at der stikker en saa betydelig Capital i en saadan Hingst — der er budt 800 til 1,000 Rb. for den — at han ikke tør udsætte sig for at miste et saadant Dyr, da han ikke er en formuende Mand. Derfom Præmierne for udmærkede Dyr nu vare flere eller større, er jeg overbevist om, at Bedkommende ikke vilde være bange for at beholde saadanne Dyr, saa at de ikke vilde spadseres ud af Landet eller til andre Egne af Landet. Jeg veed forøvrigt, at af tydske Hestehandlere, som det ærede Medlem fra Odense (H. C. D. Müller) meente vare saa kjede af os, at vi ikke kunde vente Besøg af dem, var der fuldt op paa det sidste Marked, og jeg kan forskille, at de kjøbte til høie Priser; de gave halvtrediehundrede, ja 400 Rb., saa at det ikke lader til, at de ere meget kjede af vore Heste, eller at vi behøve at frygte for at blive frie for tydske Besøg i den Retning. Det var blot dette, jeg vilde bemærke, idet jeg iøvrigt er fuldkommen enig med min ærede Nabo (Th. Nielsen) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad) i, at det er heldigt at frigjøre Staten for igjennem et Stutteri at besatte sig med Hesteavl i Danmark. Jeg behøvede vel ikke at tale med derom, thi det har lydt tidt i Salen fra Foll, der ere ganske anderledes inde i Hestevæsenet, men jeg troede dog ikke, at det var overflødigt, navnlig efter at den ærede første Taler har skuffet mine Forventninger, idet jeg troede, at der nu i det sidste Dieblif, da vi dog vel ere ved Stamstutteriets sidste Dage, vilde være kommet noget saa Glimrende og Dplysende frem, at man maatte have slaaet sig selv paa Munden og sagt: Ja, man kommer dog til at bevare det endnu. Den sidste Deel af det ærede Medlems Foredrag gik ud paa at minde dem, der have Noget tilovers for den mindre Jordbruger om, at de bør opretholde Stamstutteriet. Jeg kan imidlertid ikke skilte, hvorledes egentlig den mindre Jordbruger i mindste Maade skulde kunne hente Fordeel af det Frederiksborgske Stutteri. Det var en af de sva-

geste Grunde, jeg hørte, og da den kom henimod Slutningen af Foredraget, saa var det mig saameget underligere, som jeg havde ventet, at da var Guldkornet kommet frem, men ogsaa deri er jeg bleven skuffet.

C. G. Mørck: Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) har anset over, at jeg ikke er fremkommen med en historisk Udsigt. Net, jeg tilbød mig at henvise til Landsthingstidenden, hvor Stutteriets Historie er blevet temmelig udførlig udviklet. Det var efter min Mening tilstrækkeligt, da jeg troede, at det ærede Medlem læste Landsthingstidenden, og jeg antog, at det vilde bidrage til at forforte Forhandlingerne her. Det ærede Medlem henviste til Randers. Ja, jeg veed meget vel, at Heste fra Randerssegnen maaskee endog ere bedre bekendte end Randers Handster. Paa mange andre Steder, saaledes som f. Ex. i Hjørring Amt, har man imidlertid fundet, at de Hingste, man havde, ikke vare gode nok. Hos os hed det da, at man skulde gaae ned til Randers for at købe gode Hingste, og der dannede sig to Actieselskaber for at købe Hingste derude, hvor der jo skulde være saa mange gode Heste. Disse Actieselskaber købte altsaa to Hingste der og mødte senere med dem til Dyrskue, men de fik kun 4de og 6te Præmie for dem, uagtet de havde været meget dyre, thi man havde givet, troer jeg, omtrent 1,000 Rb. for Stykket, og det er dog ikke saa lidt. Beviser dette nu ikke, at naar man tidligere har kunnet sige, at Randerssegnen havde ganske udmærkede Heste, maa det nu synes, at de ere gaaede noget tilbage, eller ogsaa ere Hestene blevene meget kostbarere; thi var der en saadan Overflødighed af Heste der i Egnen, vilde det jo være rimeligt, at man ikke behøvede at give saa høie Priser, eller at man, naar man gav dem, fik en ganske udmærket Hest. Men jeg sagde jo ogsaa, at ialfald for Tiden er Hesteavl gaaet tilbage. Med Hensyn til det Frederiksborgske Stutteri maa jeg dog bemærke, at vi ikke have haft nogen egentlig Stutterihingst siden Marene Attenhundrede og nogle og tredive, og altsaa kan det ærede Medlem ikke beraabe sig paa sit Kjendskab til Stutteri-